

Folketinget gaar, og det vil derfor heller ikke være nogen Rimelighed for mig i at sætte det ind her. Der maa altsaa være en Nækkfølge, og Engesvang har heller ikke Grund til at beklage sig over ikke at være kommen med endnu. Der er endvidere en Misliighed ved det ærede Medlems Forslag, og det er, at Forslaget udelukkende tager Sigte paa Kirkens Tilvebringelse. Jeg tror ikke, det gaar an at løse Kirkespørgsmaalet alene, naar man ikke tillige staffer Præstebetjening, thi det Løste, det Tilslag, som foreligger fra vedkommende Præst, gælder kun for denne Præst og gaar kun ud paa, at han vil præke hver tredje eller fjerde Søndag, idet han slet ikke kan overkomme mere. Beboerne ville altsaa i alt Fald, bortset fra, at de kun saa præket en Søndag om Maanedens i deres Kirke, alligevel have 1½ Mil til deres Sjøelsørger. Der vil altsaa ikke være Tale om, at en virkelig Sjøelsørger vil kunne finde Sted, naar man ikke samtidig løser Spørgsmaalet om Præstebetjeningen. Naar Beboerne ikke have urgeret paa Samtidigheden, men have ment, at det dog var rart at faa den ene Side af Sagen løst straks, saa have de dog meget bestemt forudsat, at der ogsaa er Trang til og Ønske om at faa en særlig Sognepræst, og det tror jeg ogsaa er et berettiget Krav. Jeg skal som sagt fra min Side fremme denne Sag saa hurtigt som det er muligt. — Jeg skal ikke dvæle nærmere ved Forslaget under Nr. 174, da det jo er et Spørgsmaal, som saa ofte har været paa Tale. — Jeg kommer saa til Undringsforslaget Nr. 175. Udvalgets Flertal har nægtet det Beløb, som kræves under dette Ministerium til Oprettelse af en Missionsstation paa Grønlands Østkyst, 27,350 Kr. Det Standpunkt, som Udvalgets Flertal der har indtaget, maa jeg ganske vist i høj Grad beklage; og det er først og fremmest for mig en stor Skuffelse, hvis det ikke ændres, fordi jeg i Genhold til de Bevillinger, som nu i en Mærække have været givne, har forberedt denne Sag paa en saadan Maade, at jeg er bunden til forskellige Sider, og jeg har haft en fuldstændig Besøjselse til at handle saaledes i Genhold til givne Bevillinger; men hvis dette bliver det endelige Resultat, maa det blive en Skuffelse for alle dem, til hvem jeg saaledes har bundet mig. Jeg har sat Sagen i Bevægelse lige over for Indenrigsministeriet, som repræsenterer den anden Side af Sagen, nemlig Handelsinteresserne, og som har ydet en uundværlig og højt værdifuld Bistand til, at Sagen er naaet til det Punkt, som den nu er naaet til. Jeg har ganske særligt bundet mig lige over for den

Mand, som er udset til at overtage Præstevirksomheden eller som det kaldes Missionsvirksomheden ved den paatænkte Station ved Angmagalik. Det er for mig en Skuffelse, som vil berøre mig meget ubehageligt, og en stor Skuffelse for ham; thi det er jo et af disse heldige Tilfælde, naar man har haft et saadant Foretagendes Gennemførelse for Dje og første Gang er blevet skuffet, at der saa frembyder sig et Emne, som har saadanne Betingelser som denne Missionær cand. theol. Kisttel har for at fyldestgøre i en Virksomhed, som den paatænkte, og som jo ikke kan have gjort dette af anden Bevæggrund end af varm Interesse for selve Sagen; thi det er jo ikke noget særligt stort eller særlige Fordele bydende Embede, man her tilbyder ham; der er ikke Rist om det. Hans Motiver have efter alt, hvad der foreligger for mig, været, at han søler Kald til Hedningemission; og derfor vil han heller ikke tage mod noget andet Embede i Grønland; det er Grunden til, at han netop vil søge dette mindst begunstigede Sted af alle de grønlandste Præstevirksomheder, og Grunden, hvorfor han heller ikke er til Sinds at modtage noget andet. Han er nu bleven forberedt til sin Gerning som Præst i Grønland ikke blot ved, at han har lært Sproget, saa vidt det kan læres her, men tillige derved — hvad der er højt vigtigt paa et Sted som dette, hvor han skal bringe ikke alene Kristendommen men ogsaa en hel Del anden Kultur — at han har gennemgaaet det fornødne Kurus i Lægevidenskab, og han befinder sig nu beroppe i den vestgrønlandste Mission for yderligere at gøre sig dygtig i Sproget; det er nemlig det samme der som paa Ostgrønland. Jeg har paa en Maade ogsaa bundet mig over for Ostgrønlanderne selv; de ere nemlig meget godt bekendte med dette, saaledes som alle ærede Medlemmer ville kunne læse det i sidste Hæfte af geografisk Tidsskrift, hvor der findes forskellige højt interessante Meddelelser om Grønland, og hvor det særlig omtales, hvorledes Efterretningen gennem Ryders Ekspedition kom til en Del af Befolkningen, som var paa sin sædvanlige Fart ned ad Kysten for at erhverve sig visse Fornødenheder, og hvorledes de altsaa der havde truffet den paagældende Ekspedition og bleve meget glade, som det hedder, ved Meddelelsen om, at nu vilde Stationen i Nar blive oprettet. Man kan deraf se, at det vil være en stor Skuffelse for mig, hvis det ikke gaar igen. For at forberede Sagen paa den omhyggeligste Maade har jeg maattet gøre Krav paa de allermeest grønlandskindige Mænds Bistand; en Kommission,